

GORAN

Nagy nap néz le az erdőre,
A fáskövi dombtetőre.
Nyíló gyöngyvirág reggele,
Tavasz íze lélegzete.

Manócsalád gyarapodott,
Kicsi házuk szeretettel.
Számuk szépen sokasodott,
Megáldva kettő gyerekkel.

Kedves örömben sok dolog,
Pelenkát mos manóanya.
Míg kettő kicsike totyog,
Vigyáz rájuk manópapa.

JÚLIA

Fásköviben szép az élet,
Mióta két manó lakja.
Házukban a sok vendéget
Mindig szeretet fogadja.

Most éppen a nyuszcicalád
Élvezi a vendégséget.
Szeretik a répatortát,
Csaptak szép örömnöpet.

Derűs a nap, jó hangulat
Tölts be a manóházat.
Este ágyba búzás után
Égre kívánságok szállnak.

GORAN

Erdő mélyén manó álom,
Fák közt bújik, messze repül.
Hol a kalandot találom,
Állatnépség előkerül.

Fásköviben együtt élve
Csodák adnak fényt az éjnek.
Állatkák, manók reménye,
Új csodákat szeretnének.

Erdő mélyén hangok csendben,
Segítség a szükség őre.
Állatokkal szövetségben,
Derűvel néznek a jövőbe.

JÚLIA

De jó, hogy van két kismanó,
Nekünk is drága Bendegúz.
Jó barát a sok erdőlakó,
Játszhat itt a két gézengúz.

Szervezzünk este gyerekzsúrt,
Szólt Bendegúz a nejének.
Mézeskalács nem nagy bravúr,
Én majd csodákról mesélek.

Hívjuk a medvét mesélni,
Annyi sok kalandot ismer.
Mókus tud szépen zenélni,
Tudja, melyik a jó sláger.

GORAN

Tátott szájjal néz az égre
A két kicsi manógyermek.
Kik jönnek még vendégségbe,
Mik lesznek az esti tervek.

Dóra kislány, Márton fiú,
Mindegyiknek más ruha jár.
Sok lesz még a tennivaló,
Manóházra sok dolog vár.

Piros ruha lesz Dórának,
Mártonka meg kökénykékben.
Jól mutatnak így egy párban
Ezen erdei mesében.

JÚLIA

Apa díszíti a házat,
A kertet és a kiskaput.
Mézeskalács sült meg pászka,
Anya a konyhában lótt-fut.

Dóra a meghívókat festi,
Marcsi szerkeszti a szöveget.
Összeírják, ki fog jönni,
Felírják sorban a neveket.

Mackómama kopogtat be,
Manóanyukát keresi.
Mi legyen a sztori címe,
Azt szeretné megkérdezni.